

De stand en eer der curatoren

E.A.E.G.J. Libosan

advocaat en curator te Den Haag
lid van Insolad

In een ochtendblad van recente datum viel mijn oog op een artikel over een Amsterdamse curator, verbonden aan een groot landelijk advocatenkantoor. Blijkens dit artikel had deze curator in een door hem behandeld faillissement bij de rechtbank een voorschot gedeclareerd van ruim € 130.000. Een bij dit faillissement betrokken (voormalig) bestuurder vond dit te dol en wist met succes, door tussenkomst van de deken, het voorschot te doen verminderen met € 50.000. Aanvankelijk, aldus het artikel, had de rechter-commissaris in dit faillissement zich nog achter de curator gesteld onder de overweging dat het voorschot nu eenmaal feitelijk vaststond (sic). Bedoelde tussenkomst van de deken bracht hem evenwel kennelijk op andere gedachten. Curieus detail bij dit alles is dat dit landelijk advocatenkantoor eerder de pers haalde, omdat enkele curatoren van dat kantoor vermeend bleken te declareren met 'een hark' in plaats van met 'de pen'.

NAAR ACTIEF TOEWERKEN

De rechters-commissarissen in faillissementen hebben een zogenaamde Recofa-normering opgesteld voor curatoren. Die normering behelst een (dwingend) handvat voor curatoren voor (financiële) verslaglegging. Daarnaast wordt er thans terecht stringent op toegezien dat curatoren voortvarend te werk gaan ter zake van behandeling en afwikkeling van faillissementen.

Het ware te wensen dat deze Recofa-normering landelijk ook zou strekken tot uniformering van salarissen (en voorschotten) voor curatoren. Weliswaar bestaat thans, in elk geval in het Haagse arrondissement, een module aan de hand waarvan het salaris van de curator wordt vastgesteld, doch kennelijk hanteert de Amsterdamse rechtbank een module waarbij een dergelijk buitenproportioneel voorschot, gelet ook op het boedelactief in dat faillissement, kan worden toegekend. Op de curator zelf rust naar mijn oordeel de ongeschreven plicht om in zijn declaratiegedrag rekening te houden met de hoogte van het actief. 'Er zijn evenwel helaas curatoren', zo formuleerde ooit een Haagse rechter-commissaris het, 'die qua salaris naar het actief toewerken'. Ook de Amsterdamse curator wekt de schijn dit in zijn vaandel te dragen.

De betrokken curator gaf blijkens het artikel te kennen het vervelend te vinden dat onduidelijkheid was ontstaan en dat hij onjuist had gecalculerd (sic), maar dat het wel om een grote hoeveelheid werking. Dat laatste moge zo zijn, doch het 'schrijven met een hark' in plaats van met de pen laat zich niet anders kwalificeren dan ordinaire diefstal, en het onjuist calculeren, wat daaronder ook is te verstaan, is op zijn zachtst gezegd onzorgvuldig. Dit zou zowel voor de betrokken curator als voor de betrokken rechter-commissaris in dit faillissement consequenties moeten hebben.

EER

In het Haagse arrondissement leidt te late verslaglegging in een faillissement tot voordracht voor ontslag van de betrokken curator. Over de juistheid van zulk een zware maatregel voor een relatief 'gering vergrijp' kan men discussiëren. Echter, me dunkt dat als een curator steelt van de boedel, of zoals in casu in hoge mate onzorgvuldig handelt ten opzichte van de crediteuren, een voordracht tot ontslag is aangewezen en buiten elke discussie staat. Men zou menen dat een curator in zulk een geval er beter aan zou doen de eer aan zichzelf te houden.

Het gaat ook in deze zaak om 'de stand en eer' van de dames en heren curatoren. Zij dienen niet het salaris en de (kantoor)omzet te laten prevaleren boven het 'ambt' waartoe zij door de rechtbank worden geroepen. De curator behartigt vooreerst de belangen van de crediteuren, en mag naar het oordeel van ons hoogste rechtscollege daarnaast, in het kader van behandeling en afwikkeling van een faillissement, ook acht slaan op andere (maatschappelijke) belangen. Ons hoogste rechtscollege zal met dat laatste niet het oog hebben gehad op de portemonnee van de curator.

Gelet op de zware verantwoordelijkheid die op de curator rust waar het betreft die belangenbehartiging, is het schaamteloos wanneer de curator het eigenbelang vooropstelt. Dat raakt aan 'de stand en eer der curatoren'.

*Reacties naar redactie Advocatenblad, per adres:
Linus.Hesselink@reedbusiness.nl*